

'NEMA ALTERNATIVE odvajanju otpada na kućnom pragu, ali nema šanse da stignemo EU standarde'

Tekst **SANDRA CARIĆ HERCEG** Fotografije **PIXSELL I NACIONAL**

ako Hrvatska već značajno kasni u donošenju obvezujućih programa rješavanja akutnog problema otpada i pitanje je hoće li uspjeti ispostovati direktive Europske komisije vezane uz održivo gospodarenje otpadom, sve dosadašnje vlade i ministri zaštite okoliša problem nisu shvaćali ozbiljno, pa Hrvatskoj izmjuči značajna sredstva iz europskih fondova namijenjena financiranju izgradnje postrojenja za odvojeno prikupljanje i recikliranje otpada, a prijeti joj i plaćanje visokih kazni zbog neispunjavanja preuzetih obveza.

Osim toga, u Europskom parlamentu već puno dvije godine sjedi Davor Škrlec, hrvatski zastupnik koji se godinama bavi problematikom gospodarenja otpadom i koji je aktivno uključen u izradu legislative i izmjena ukupno šest direktiva koje reguliraju područje gospodarenja otpadom iz paketa kružne ekonomije. Škrlec je i izvjestitelj u sjeni i jedan od sedam zastupnika EP-a koji kreira politiku gospodarenja otpadom u Uniji za idućih 10 godina. Unatoč tomu, nitko ga nikada iz Hrvatske nije kontaktirao kako bi zatražio ikakav savjet i sugestiju koja bi najbolje pomogla rješiti problem otpada.

"Formalno me predstavnici nijednog ministarstva nikada nisu kontaktirali ni zatražili informacije ni sugestije kako rješiti problem Plana gospodarenja otpadom, a nitko nije tražio ni savjete ni mišljenja o njegovoj izradi. Imao sam tek nekoliko neformalnih kontakata s dosadašnjim ministrom zaštite okoliša Slavenom Dobrovićem, no to su bili i gotovo polupravni razgovori" potvrdio je za Nacional Škrlec.

ON KAŽE DA SE VEĆ VIŠE PUTA SUSREO s veleposlanicima Slovačke, Poljske, Češke, Švedske, i to na njihov zahtjev, a imao je i niz sastanaka na nižoj razini s predstvincima više europskih zemalja koji su pokazali interes i tražili savjete i sugestije koje bi odredbe i pravila bilo korisno ugraditi u njihove pravne sustave, kako bi se najbolje iskoristila pravila održive kružne ekonomije i njihovim nacionalnim ekonomijama donijela najviše koristi. "Nažalost, iz Hrvatske nikada nisam dobio nikakav zahtjev ni upit", doda je Škrlec. Jedina je iznimka, doda je, bila je Hrvatska gospodarska komora, čiji je Sektor za energetiku pokazao interes i zatražio sastanak na kojem su dobili informacije o tome što sve propisuju europski pravni okvir i kakve zadatke postavljaju pred nacionalna gospodarstva. "Osobno sam upravo kroz kontakte s kolegama u

■ SLAVEN DOBROVIĆ, MINISTAR ZAŠTITE OKOLIŠA U TEHNIČKOJ VLADI, ZNAČAJNO JE PROMIJENIO RANIJU PLAN GOSPODARENJA OTPADOM

ECHO PEARL GEROVSKY

Europskom parlamentu te kroz razgovore i susrete s predstvincima zemalja članica mnogo naučio kako funkcioniraju njihova gospodarstva i njihovi sustavi gospodarenja otpadom, s kojim se problemima susreću i kako ih rješavaju, kako funkcionira kompletan europski sustav kružne ekonomije i kako EU promišlja budućnost razvoja europske ekonomije kako bi bila što učinkovitija, kako bi smanjila troškove i postala konkurentnija u odnosu na ostale svjetske ekonomije. Nažalost, to znanje nemam kome premijeti u Hrvatskoj jer to nikoga ne zanima", objasnio je Škrlec. "Kod nas se sve radi stihiski i sagledavajući samo jedan mandat vlade. Tako je i u gospodarstvu, ali i u području gospodarenja otpadom. Sada smo u situaciji da je

U MINISTARSTVU ZAŠTITE OKOLIŠA ističu da Hrvatska mora usvojiti Plan gospodarenja otpadom najkasnije do kraja ove godine, što znači da novoj Vladi to mora biti prioritet koji više ne smije odlagati

projekata, oni će biti spremni u najboljem slučaju tek 2018. i njihova realizacija moći će krenuti do 2020. a to znači da prije 2022. ili 2023. nećemo doći do europskih sredstava. A nama taj novac treba što prije, kako bismo ga iskoristili za poticanje razvoja u Hrvatskoj", objasnio je Škrlec. On kaže i kako je važno razumjeti da se europski novac zapravo treba uložiti u privatni sektor koji će tako dobiti snagu za pokretanje gospodarskih aktivnosti u zemlji, a zadatak je javnog sektora, odnosno državnih institucija da poduzetnicima osigura temelj za povlačenje sredstava iz europskih fondova.

PLAN IZGRADNJE 13 VELIKIH CENTARA za gospodarenje otpadom koji je zacrtan prijašnjom strategijom iz 2007. i koji se zasniva na staroj tehnologiji koju je većina zemalja članica EU-a napustila, Hrvatskoj ne daje garanciju da će ispuniti preuzete europske direktive do 2030., jer se u tim glomaznim i iznimno skupim centrima većina otpada još uvijek odlaze, a ne reciklira. Što onda znači da zadržavanjem tog sustava Hrvatska neće moći ispuniti zadani cilj da 50 posto otpada odvojeno prikupi i ponovno upotrijebi kao korisnu sirovinu. U dvama izgrađenim centrima - Maričićima i Kaštiju u Istri - te u nekoliko nedovršenih koji su pred otvaranjem ili u postupku realizacije, ugrađena je stara tehnologija koju je Europa, kako upozoravaju brojni stručnjaci i predstavnici nevladinih udruženja, već napustila. U međuvremenu su se promjenili i hrvatski zakoni, stara strategija je odbačena, a nova tek čeka usvajanje. A nova će strategija donijeti i nove prijedloge rješavanja problema otpada. Škrlec je upozorio da novi Plan gospodarenja otpadom ne predstavlja cijelovito rješenje. Plan bi, naglasio je, lokalnim jedinicama trebao prepustiti odluku o tome kako će rješiti problem gospodarenja otpadom u svom području, a da odabran model za koji se odluče ipak bude u skladu s preuzetim europskim obavezama. "Da bi se to postiglo, svaka bi lokalna jedinica trebala načiniti analizu postojećeg stanja, utvrditi količine otpada, posebno korisnog biorazgradivog otpada koje proizvodi i odabratи najpovoljniji model. Svakako im treba ponuditi i mogućnost da se više lokalnih jedinica međusobno udruži kako bi zajednički, uz podjelu finansijskih obaveza, rješile problem otpada na svojem području. A kompostane i postrojenja za sortiranje i recikliranje otpada donose i nova radna mjesta", rekao je Škrlec.

Na pitanje kako onda objašnjava toliku količinu otpora hrvatske javnosti prema novom Planu gospodarenja otpadom koji je napisala posljednja Vlada i jer je opravdana zamjera lokalne samouprave i nevladinih udruženja da je javna rasprava o Planu trajala tek osam dana što je, po njihovu mišljenju nedovoljno, Škrlec je odgovorio kako je dio razloga u tome što ni gradani, ali ni državne i lokalne institucije vlasti još uvijek potpuno ne razumiju i ne poznavaju načine komunikacije kada se donose ova važni dokumenti. "Javna rasprava je tek završni čin kojemu prethodi pravo i sloboda svakog pojedinca i organizacije da javno iznesu svoje stavove i mišljenja o dokumentu te da nadležnim državnim

NA HRVATSKIM ODLAGALIŠTIMA SMEĆA završi više od 80 posto nesortiranog otpada, a zbog neusvajanja Plana gospodarenja otpadom te stalnih promjena strategije i zakona, neće se moći ispuniti ni cilj da se udio prikupljanja korisnih sirovina iz otpada poveća na 50 posto

'CILJ DIREKTIVA EU JE SMANJENJE količina neiskoristiva otpada na pet posto do 2030.. odnosno povećanje udjela prikupljenih korisnih sirovina i sanacija postojećih neuređenih i ilegalnih odlagališta'